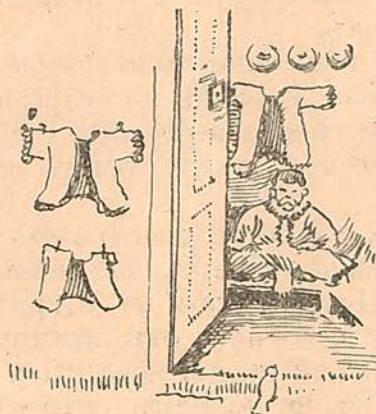


Нѣмамъ дрехи ни дърва...  
 Я ми дай едни обуща,  
 Гледай снѣгъ да не пропушатъ,  
 Лѣтосъ ще ти ги платя,  
 Може срока да скратя...“  
 Чу той, скочи, дигна чука  
 И изкреска: „Маршъ оттука,  
 Въ борчъ потъналъ си до шия  
 И пакъ искашъ вересия!...“

Бѣхъ занесълъ есенесъ  
 Старъ кожухъ — сѣтихъ се днесъ —  
 Да го малко подокара  
 И изкърпи кожухаря.  
 Предъ дюкянчето му низко  
 Спрѣхъ се да си го поискамъ:



„Чикъ-чирикъ — колко духа!  
 Дай ми, моля те, кожуха,  
 Вѣрвамъ да е вече готовъ?“  
 „Да, кожухътъ стана новъ,  
 Но не давамъ безъ пари  
 И на брата си дори!“  
 Голъ и босъ — чикъ-чирикъ.  
 Зъзна, мръзна въ тоя мигъ,  
 Де да ида да се сгуша?  
 Никой пѣснитѣ не слуша.  
 Зима люта, все вали,  
 Кой ли ще ме съжали?“

Калина-Малина.